SPORTIVII DIN ÎNTREAGA ȚARĂ ÎNTÎMPINĂ FORUMUL COMUNIȘTILOR CU PRESTIGIOASE REALIZĂRI

Omagiul tineretului sportiv al țării

O DEMONSTRAȚIE A PUTERNICULUI AVÎNT AL SPORTULUI GORJEAN

● Atletismul polarizează tot mai multă atenția ● Tradiția handbalului feminin își spune cuvîntul ● „Dacă am avea peste tot un Avram Oană"...

Tinerii gorjeni nu-și dezmint pasiunea pentru sport. Ne-am convins de acest adevăr, urmărindu-i pe cei aproape 1 500 dintre ei — cîștigătorii etapelor pe asociație sportivă — care și-au măsurat forțele, [illegible] și ambițiile la reușita competiție sportivă de masă dedicată apropiatului eveniment de istorică importanță pentru poporul și țara noastră, Congresul al XII-lea al partidului. Înscrise pe însemnele marii competiții sportive naționale „Daciada", întrecerile, desfășurate pe mai multe baze sportive din municipiul Tg. Jiu, au constituit o demonstrație de puternic avînt al sportului gorjean, care, prin grija partidului și statului, cunoaște o continuă redimensionare, o amploare fără precedent, atît în orașe, cît și în cele mai îndepărtate așezări rurale ale județului. Aplauzele pe care spectatorii le-au adresat inimoșilor participanți la întreceri au fost pe deplin meritate.

Aplauze, în primul rînd, pentru iubitorii atletismului, pentru sutele de finaliști la competiția de cros [illegible], pentru reprezentanții Liceului horticol, cu trei sportivi pe locul I: Constantin Nedelcu (15—16 ani), Maria Golumbeanu (17—19 ani) și Martinian Șomlea (17—19 ani). Trei tineri viguroși și sprinteni care s-au impus cu autoritate în probele lor. Trei dintre elevii profesorului de educație fizică Ion [illegible], neobosit propagator și organizator al activității atletice din liceu. Succesul din această frumoasă întrecere dedicată Congresului partidului vine să confirme rezultatele anterioare ale vrednicului dascăl de sport, care a dat lotului de atletism al județului numeroși titulari. „Acum, iată, încă o [illegible] — ne asigură prof. Dumitru Stoică, prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S. — Maria Golumbeanu, situată înaintea Nataliei Barna, atletă consacrată la nivelul județului nostru..."

Rămînînd în domeniul atletismului, s-ar cuveni să amintim și comportarea bună a reprezentanților Liceului pedagogic, cu o reprezentantă pe primul loc, Mirela Stoica (15—16 ani). „Pedagogicul" este, de asemenea, o unitate de învățămînt în care cei mai accesibili dintre sporturi se bucură de multă atenție. În mod cert și pentru că și aici există un cadru didactic priceput și inimos, excelent organizator, prof. Constantin Popescu.

Și tot în atletism, o prezență plină de semnificație, cea a maratonistului Avram Oană, de la Școala generală din comuna Bustuchin: locul I la categoria peste 19 ani. Cel din Bustuchin l-a înconjurat cu multă simpatie. Bravo, Avram! Avram Oană e un om modest, se simte puțin stînjenit. [illegible] Manole Băloi.

„Ce bine ar fi dacă am avea peste tot cîte un... Avram Oană", ne mărturisește unul din activiștii sportivi.

Tradiția handbalului, a celui feminin, în Liceul „Ecaterina Teodoroiu" își spune cuvîntul: fetele prof. Gheorghe Călnișeanu au terminat în frunte, într-o dispută aprigă (dar sportivă) cu colegele lor din Peștișani, de la Liceul „Constantin Brâncuși". Aplauze pentru ele, dar și pentru băieți, elevii Liceului din Novaci, „uriașii" profesorului Victor Brăiloiu; acolo, în așezarea gorjeană de sub munte, handbalul se practică afară, în aer liber, chiar și cînd zăpada se „instalează" cu... toate drepturile.

Voleiul a consemnat succesul meritat al sportivilor de la Liceul „Tudor Vladimirescu" și al tinerilor de la Metalul I.J.I.L., ambele unități din Tg. Jiu. Am citit pe fața ing. Viorel Grănescu bucuria pentru această reușită, în dubla sa calitate: de președinte al secției de volei, dar și de jucător, căpitan al echipei...

Cîteva rînduri și despre șahiști, cu doi sportivi care fac mîndria județului, Dariana Băloi, de la Liceul pedagogic, și Vasile Bălan, reprezentantul asociației sportive Sănătatea. Sînt și în Gorj mulți aliați și talente autentice! La fel tenisul de masă, care a electrizat asistența. „Duelurile" dintre Mircea Lăcătuș (Victoria) — Dorin Cristache (Metalul), Georgeta Popovici (Metalul) — Ofelia Văduva (Novaci) au marcat încă un pas în popularizarea acestui sport atît de antrenant. Urmează acum noi pași, viitoarele întreceri din cadrul etapei de iarnă a „Daciadei", care — conform programului C.J.E.F.S. Gorj — sînt organizate cu o frecvență săptămînală. Foarte bine!

T. BRĂDEȚEANU

REZERVOR OLIMPIC

CU INTENSĂ PROPULSIE DE ELEMENTE TINERE

CONSTANȚA

Nimeni n-are memoria mai lungă și mai vristată în fapte ca oamenii locului. În ei sălășluiesc imagini, impresii, amintiri, într-un vălmășag aparent pestriț, care formează, însă, la recompunere, tablouri sugestive, de durată și convingătoare. Actualul prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S. Constanța, fostul atlet dinamovist și pe atunci proaspătul profesor de educație fizică Dumitru Ivan, cînd a venit, cu vreo 20 de ani în urmă, din valea Ialomiței la malul Mării Negre, să ajute la consolidarea sportului pe aceste meleaguri, n-a găsit pe panoul de onoare din port decît o singură fotografie sportivă, aceea a cuplului Nicolae Calcan — Nicolae Navasart, campionii naționali de yachting la clasa star. Altceva, orașul nu produsese în arena sportivă a acelei vremi. Astăzi, cînd treci prin fața strălucitoarelor vitrine cu pozele sportivilor fruntași ai orașului, nici n-ai vreme să-i cuprinzi pe toți dintr-o privire: cîștigători sau medaliați ai campionatelor mondiale, ai campionatelor europene, ai Jocurilor mondiale universitare, ai Balcaniadelor, fără a mai pomeni lunga listă a campionilor naționali sau a recordmanilor țării...

Tot așa, actualul secretar al C.J.E.F.S. Constanța, Dumitru Panait, fost elev al Școlii profesionale de laboranți și tînăr comunist, cînd a venit de la Medgidia spre marele port, cu peste 30 de ani în urmă, își aduce aminte că — pentru ostoirea dorului lui de sport — n-a găsit decît vreo 2—3 terenuri de volei, pline de praf în zilele cu arșiță sau băltite în sezonul ploilor, marcate pe margini cu șănțulețe, ba chiar cu cărămizi de care-ți juleai genunchii. Auzindu-l povestind, ai îndată senzația filmului documentar al unei epoci revolute.

Constănțeanul Ion Draica (mijloc), pe podiumul de onoare al campionatelor europene de la București, încununînd o carieră sportivă căreia nu-i lipsește decît o medalie olimpică!

Realitatea unui prezent înfloritor

De fapt, izgonind imaginile vechiului, ar trebui să surprindem — în dimensiunile sale incomparabile cu trecutul — realitatea unui prezent înfloritor în sportul constănțean. Pe orice rută a țării, azi, poți evoca oricui, fără teamă că nu vor fi recunoscute, numele unor atleți ca **Ilie Floroiu, Paul Copu, Horia Toboc** sau **Florența Țacu**, unor luptători ca **Ion Draica** sau **Ștefan Negrișan**, unor floretiste ca **Marcela Moldovan** sau **Viorica Țurcan**, unui halterofil ca **Valeriu Roșu** sau unui rugbyst ca **Mihai Bucos. Cei 2 maeștri emeriți, cei 29 maeștri ai sportului, cei 51 sportivi de clasă internațională formează „fondul de aur" al actualității sportului constănțean.**

Asemenea răboj de nume și performanțe e de domeniul visului — ne-au mărturisit vechi sportivi ai Constanței. Meseriașul de altădată, pensionarul Alexandru Istrate își amintește cu obidă de anii '20, cînd în echipa de fotbal a muncitorilor din port juca alături de strungarul Filimon Sîrbu (militant de seamă al mișcării muncitorești), pe care în preajma fiecărei zile de 1 Mai îl ridica poliția... Bătrînul profesor de educație fizică Teodor Spînu, mulți ani dascăl la liceul „Mircea cel Bătrîn", spune că pe vremea lui cîțiva tineri curajoși se avîntau în maratoane nautice, parcă pentru a fugi de dificultățile zilei... Tehnicianul Dumitru (Mimi) Atanasiu, fotbalistul altor ani, pune, alături de săracele amintiri cu balonul rotund, doar chipul tînărului pugilist profesionist Constantin Nour, plecat de pe aceste meleaguri...

Într-un contrabalans ce ar putea părea brutal (amintiri — bază materială !), așezăm tot ceea ce se oferă azi vieții sportive constănțene, cu convingerea că astfel vorbele devin de prisos și asemuirea aproape neverosimilă. Pînă la începutul anilor '50, cel mai mare port maritim al țării nu punea la dispoziția tineretului local decît 2—3 terenuri de baschet, volei, fotbal, tenis, vreo două săli de gimnastică și o arenă de popice în aer liber. Astăzi, pentru membrii necuprinzătoarelor **93 de cluburi și asociații sportive constănțene** (față de doar 9 în trecut !), pentru strașnica lor bucurie de viață și de sport, par încă insuficiente **cele 42 terenuri de baschet, 36 de fotbal** (dintre care 4 cu tribune), **6 de rugby, 47 de handbal, 36 de volei, 49 de tenis, cele 2 bazine de înot, cele 28 săli de sport școlare, cele 4 arene acoperite de popice** și... ne oprim, întrucît comparația devine nu numai izbitoare, ci și zdrobitoare.

Acest catalog de baze materiale ar fi incomplet dacă nu i-am adăuga elementul forțelor umane. În orașul „cap de drum" care este Constanța, prin care trece mai mult de jumătate din exportul țării, în care impetuoasa dezvoltare economică a impus o ridicată proporție de populație activă, era nevoie de **un important efort canalizator spre sport. Iată de ce se cere subliniată prezența în școlile orașului a 126 de profesori de educație fizică, a altor 71 profesori și a 57 antrenori la cluburi și asociații sportive.** Un asemenea fond de cadre didactice și tehnice asigură nu numai netezirea căilor spre arene, ci și instruirea la o înaltă cotă calitativă. Nu e de mirare, cu asemenea dascăli și îndrumători, că **orașul are 15 echipe (din diverse sporturi) în Divizia A, 14 în B, 4 în C și 28 în campionatele de juniori-școlari.**

Marea — jumătate din viața noastră

Vocația sportivă a locului pare să fi fost de mult descoperită. Îți amintești de asta cînd treci prin piața primăriei, prin fața celebrei statui a lui Publius Ovidius Naso. Nu pomenea oare, poetul încă la începutul erei noastre, despre îndeminarea fizică a geto-dacilor de la țărmurile Pontului Euxin ? Nu asistase bardul însuși — cinstit de tomitani cu titlul de agonotet, adică de președinte al juriului — la concursurile atletice din cetatea Tomis (de care vorbesc impresionant strigiliile — simple răzuitoare de ulei — și cele cîteva basoreliefuri cu gladiatori de la Muzeul de arheologie al orașului) ?

Peste aproape două milenii, cînd s-au înfrățit orașul de baștină al poetului latin, Sulmona, și a doua sa patrie, de exil, Constanța, urmașii dacilor se întîlnesc, din vreme în vreme, cu urmașii italieni, făcîndu-și darul unor cununi sau trofee, cucerite pe terenurile sportive de aici sau de acolo, cînd de rugbyști, cînd de baschetbaliști sau alți sportivi...

Gînduri similare au stîrnit, cu siguranță, cele 6 ediții de pînă acum ale „Cupei Mării Negre" care întrunește, la diverse ramuri, sportivi din Constanța, Odesa, Varna și Istanbul. Plăcut impresionați am fost, nu de mult, de candoarea unui tînăr concurent bulgar care descoperea aici, pe plaja populară „La trei papuci" din Constanța, că „marea e la fel ca la noi", pronunțînd o importantă sentință a prieteniei ce leagă indisolubil pe riverani.

Internaționalismul acestei capitale a Rivierei românești s-a vădit și s-a dezvoltat în condițiile excepționalei dinamici a fluxului turistic. Ca un magnet a atras marea, de milenii, pe oameni. Dar numai împrejurări moderne, numai condiții noi de viață au putut facilita transhumanța sezonieră pe care o trăim aici în fiecare an. „Trăiam, în copilăria mea — zice Dumitru Ivan — la Fetești, la doi pași de-aici, și n-am văzut marea pînă, hăt, tîrziu. Astăzi, copiii din Satu Mare, Suceava și Reșița își aleg stațiunile de cură maritimă la care vor merge, din nou, la anul !". La asta s-a adăugat, firește, interesul excepțional manifestat de vilegiaturiștii străini.

Asemenea implicații sînt logice aici unde localnicii spun: **jumătate din viața noastră e legată de mare.** Puhoiului de candidați la bronzare pe plajele mării (care este, la urma urmei, tot o acțiune din sfera educației fizice) trebuie să-i faci față. Nu cu stavile. Dimpotrivă. Cu deplină ospitalitate. Așa s-au născut, în anii din urmă, variatele programe sportive estivale, de la „Trofeul Tomis" la „Mănușa Litoralului", de la circuitul ciclist la turneul internațional de lupte, de la „Cupa Mării Negre" la parada automobiliștilor.

Spectatorul incidental (multiplicat cu sute de mii într-un sezon) este confruntat cu imaginea unei bogate vieți sportive, imagine care-l însoțește acasă și care întregește impresiile despre un port înfloritor, cu peste 250.000 de locuitori, cu docuri în plină activitate, cu șantiere navale celebre, cu industrie de larg registru, ca să nu mai vorbim de admirabilele roade ale pămîntului dobrogean mănos și cu hărnicie cultivat în comun de oamenii locului. Pe vremuri, majoritatea covîrșitoare a vaselor din port purtau pavilioane străine; azi, pe lîngă farul nou din Constanța, trec cu precădere vapoare purtînd tricolorul românesc !

Dorința de a fi în frunte

Constanța sportivă de azi se constituie într-un important rezervor olimpic al țării. Dintre sportivii săi fruntași, **11 sînt membri stabili ai loturilor olimpice**, iar alți 26 au statutul elementelor de perspectivă. Observatorul superficial ar putea, grăbit, să conchidă că aici e vorba de o aglomerare de sportivi, de prin alte părți. Eroarea ar putea fi justificată de împrejurarea că statisticile antebelice marcau Constanța printre orașele românești, ca localitatea cu cea mai mică rată de autohtoni (doar 26 la sută). Dar eroarea ar rămîne, pentru că adevărul zilelor noastre ne obligă să recunoaștem în sportul marelui port maritim **un impetuos flux radial dinspre întreg județul (și împrejurimi) spre reședință ! În această concentrare de elemente — susținută de o bună bază materială și tehnică, de o concepție modernă în promovarea sportului de performanță — constă una, dar nu singura, dintre explicațiile succeselor locale.** Ar trebui, de aceea, să dăm glas și celorlalți factori determinanți : **excelente relații între responsabilii cu atribuții în sport ; integrarea profesorilor de educație fizică în viața sportivă nu ca parteneri, ci ca elemente-motor ; scoaterea la lumină a potențialului nevalorificat al unor antrenori valoroși** (dar modești) ca Lisias Ionescu (haltere), Constantin Ofițerescu (lupte), Emanoil Răducanu (baschet), Traian Bucovală (handbal), Mihai Naca (rugby), Adrian Samungi (atletism) și alții ; **consolidarea cluburilor școlare și întărirea celorlalte unități sportive** (Farul, Știința, Hidrotehnica, Portul etc.) ; **susținerea prin toate mijloacele a sporturilor prioritare** (lupte, box, atletism, volei, înot, haltere, scrimă, canotaj, gimnastică) ; **întregirea competițiilor republicane cu un bogat calendar local** (care a permis organizarea a 96 întreceri internaționale într-un singur an!). Și încă o trăsătură proprie activului constănțean: DORINȚA NEABĂTUTĂ DE A FI PRIMII (la urma urmei, ce poate fi mai sportiv decît această tendință spre mereu mai bine ?), dorință care le-a **adus locul 2 pe țară după municipiul București ! Această clasare este expresia sintetică a calității muncii desfășurate** la Constanța.

Recomandări din palmares

Ion DRAICA (lupte greco-romane, cat. 82 kg) — campion mondial de juniori (1978), campion mondial de seniori (1978), campion european (1977, 1978 și 1979), campion mondial universitar (1977).
Ilie FLOROIU (atletism, alergări de fond) — dublu campion mondial universitar (1979), locul 5 la J.O. 1976.
Valeriu ROȘU (haltere, cat. cocoș) — campion mondial și european de juniori; la stilul smuls (1979).
Paul COPU (atletism, 3 000 m obstacole) — campion mondial universitar (1979).
Marcela MOLDOVAN (scrimă, floretă) — două medalii de bronz, cu echipa României, la C.M. 1977 și 1978.
Echipa de rugby FARUL — de 3 ori campioană națională (1975, 1976 și 1978).

Ansamblul rezultatelor obținute aici, creșterea potențialului mobilizatoric și de organizare a mișcării sportive constănțene trebuie puse neîndoios în relație directă cu sprijinul permanent și substanțial primit din partea Comitetului județean de partid, cu aportul activului sportiv, avînd în frunte pe comuniști.

Astăzi, cînd treci pe străzile orașului, zărești în vitrinele din centru panoul mare cu **Planul-directivă de dezvoltare locală.** Documentul acesta programatic, emanație a organelor de partid, prevede și perspectiva activității sportive. Iată garanția unui curs în continuă creștere !

Victor BĂNCIULESCU

SPORTIVII, ÎN RITMUL ȚĂRII

(Urmare din pag. 1)

românesc, aflat într-un cvasianonimat, reușește acel 1—1 de la Londra, care-i mărește cota pînă la înălțimi neașteptate. Și parcă pentru a confirma în Anglia, „țara sporturilor", Ion Țiriac și Ilie Năstase realizează, de asemenea, o performanță greu de imaginat, învingînd Anglia pe Wimbledon și cucerind dreptul de a juca cu Salatiera pe masă — cei mai mulți continuau să vadă în asta doar un vis — la Cleveland. Ei reușesc, cu acest prilej, jocuri de mare spectacol, mult apreciate de cel mai mare expert în materie, antrenorul australian Harry Hopman, care avea să regrete apoi, de-a lungul anilor, acele frumoase după-amieze ale cuplului român, singurul capabil — spunea Hopman — să învingă ceea ce părea de neînvins, adică marea echipă a S.U.A.

Lansată în mijlocul arenei prin cele două atlete de la Ciudad de Mexico, care au demonstrat că Iolanda Balaș nu fusese o simplă excepție, sportul românesc obține într-o zi de noiembrie o performanță mult dorită : după o întrerupere de 31 de ani, calificarea într-un turneu final al campionatului mondial de fotbal. Se creează tot mai mult impresia că în rîndurile sportivilor români există o emulație specială, determinată de ritmul întregii țări. Așa se face că afirmările continuă, echipa de fotbal a României este aplaudată chiar și pe străzi, la Guadalajara, iar Năstase și Țiriac încep să se rotească pe orbita tenisului mondial.

După o frumoasă acumulare de performanțe, în anul 1972, Ilie Năstase reușește să doboare toate recordurile, cucerind titlul de campion al Americii la Forest Hills, adică acolo unde europenii cîștigă greu, dovadă și faptul că supercampionul Björn Borg nu reușește să-și împlinească palmaresul.

Ce mai putea urma după această ascensiune fără precedent a unui sportiv reprezentînd culorile țării noastre ? Pînă și iubitorii de sport din țara noastră se gîndeau că va trebui să intervină o perioadă de pauză pentru ca un alt sportiv [illegible] sportivă să încerce să se apropie de aureola lui Ilie Năstase. Dar iarăși, ritmul general de muncă al țării noastre a dat aripi altor tentative. Și astfel, **asistăm în anul 1976 la ceea ce părea realmente de necrezut, la victoria victoriilor, adică la succesul Nadiei Comăneci la Montreal,** o victorie în care s-au adunat farmecul inegalabil al acestei fetițe, forța cu care „copilul din Onești" a răsturnat ierarhiile cel mai greu de răsturnat, adică ierarhiile gimnasticii, sport în care acumulările sînt îndelungate, pe trepte minime, ele depinzînd de sutimi de punct și de secunde, în sensul geometric al cuvîntului.

Victoria Nadiei Comăneci a depășit cu mult, în acele nopți de vară boreală, cadrul sportului. Să ne amintim ce scria ziarul grecesc „Cathimerini" după cele trei medalii de aur: **„Nadia Comăneci este o justificare a Olimpiadelor care au fost și, mai ales, a celor care vor veni".** Elenii, care au făurit spiritul olimpic, au văzut în puritatea campioanei noastre mai mult decît o tehnică ajunsă în pragul perfecțiunii. Ei au intuit foarte bine că apariția purității, prin intermediul Nadiei Comăneci, a fost, ca și flacăra aprinsă la soarele Olimpiei, expresia unui nestăvilit dor de pace și prietenie.

Nu de mult, într-o zi de toamnă, cînd contururile Europei sportive păreau încheiate, concomitent cu gîndurile de viitor pentru Olimpiada de la Moscova, sportul românesc a reușit o performanță cu nimic mai prejos decît zborul strălucitor al lui Ilie Năstase și aterizările perfecte ale Nadiei Comăneci. Într-o după-amiază, la Cardiff, 15 flăcăi viguroși, veniți din Carpați, au reușit să ofere unei tribune arhipline, în care se aflau doar oameni cărora nu le mai poți spune nimic nou, un spectacol de zile mari, care depășește iarăși cadrul sportului, deoarece curajul, voința de luptă colectivă, fair-play-ul și mai ales puternica dorință de afirmare a culorilor sportive ale patriei n-au făcut decît să reflecte dorința întregului nostru popor de a trăi în pace și de a-și putea construi în liniște visul.

PARTIDULUI, CALDA RECUNOȘTINȚĂ

(Urmare din pag. 1)

minunat măiestria gimnasticii românești, faptul că un tînăr liber, stăpîn pe destinele sale, un tineret care trăiește într-o țară socialistă poate să aspire la cele mai înalte succese în sport, ca și în toate domeniile de activitate.

Înalta apreciere și vibrantul îndemn al secretarului general al partidului au mobilizat toate energiile marilor noștri performeri care, pentru a nu aminti decît un exemplu, anul trecut au cucerit 72 DE MEDALII LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE DE SENIORI, 42 LA ÎNTRECERILE PE PLAN MONDIAL ȘI EUROPEAN ALE JUNIORILOR ȘI TINERETULUI, AU CÎȘTIGAT PESTE O SUTĂ DE TITLURI LA JOCURILE BALCANICE, **situîndu-se astfel în bilanțul olimpic mondial pe locul 5 în lume, atît în clasamentul pe medalii, cît și în cel pe puncte.** Așa au înțeles cei cărora le-a fost încredințată misiunea de onoare de a reprezenta cu cinste și demnitate culorile sportive ale României să răspundă condițiilor minunate create prin grija partidului și statului, înaltei prețuiri acordate de poporul și partidul nostru, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

MULȚUMIND DIN INIMĂ PARTIDULUI pentru toate împlinirile de astăzi, sportivii **României se angajează plenar să îndeplinească în mod exemplar sarcinile de răspundere ce le revin, să se dovedească demni de această încredere, să facă totul pentru a fi astăzi, mîine, în întreaga lor viață cetățeni de nădejde ai României socialiste.**

NOI FORȚE PE HARTA SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ ROMÂNESC

„MIRACOLUL SPORTIV BĂIMĂREAN"

BAIA MARE

Aidoma tuturor orașelor patriei, Baia Mare, principalul centru urban al Maramureșului, oraș cu o multiseculară tradiție de cultură materială și spirituală românească, a cunoscut în anii socialismului, prin politica înțeleaptă, clarvăzătoare a partidului nostru, o dezvoltare impetuoasă, la ritmuri de neimaginat altădată ; ritmuri înalte, ce au schimbat radical viața bravilor și harnicilor mineri care domină peisajul uman al așezării, tot mai îmbelșugată și mai luminoasă. Este de-a dreptul copleșitor acest adevăr. Fiindcă cine a cunoscut, să zicem, cu 10, 15 ani în urmă, așezarea de pe Săsar, acum, revăzînd-o, aproape că nu o mai recunoaște ! Vechii vetre a Băii Mari (și ea modernizată) i s-au alăturat, într-o armonioasă linie arhitecturală, cartiere noi, cu edificii zvelte și impunătoare, întreprinderi și instituții de cercetări, proiectare, de învățămînt superior etc., așezăminte sociale și culturale, salbe compacte de blocuri de locuințe. O veritabilă revoluție în construcții, determinată de creșterea substanțială a numărului locuitorilor — ca urmare firească a procesului de dezvoltare economică, industrială cu precădere — de la aproximativ 50 000 în 1950, la peste 125 000 în prezent. Pe coordonatele mărețe ale socialismului, Baia Mare a devenit municipiu, treaptă calitativă superioară a fostei urbe, în care și sportul își face simțită o prezență cu totul remarcabilă !

Dovezi convingătoare ale potențialului sportiv

Lumea sportivă definește în mod expresiv tot ceea ce s-a înfăptuit, cu sprijinul nemijlocit al organelor de partid și de stat, în domeniul sportului, drept „miracolul băimărean". Cum și este. Pentru că nu stă la îndemîna oricui să ajungă, într-un deceniu, la 9 echipe divizionare A, pe lîngă cele 6 care activează în divizia B, 9 în divizia C și 23 în campionatele naționale ale juniorilor și școlarilor. În esență, un trainic suport pentru activitatea sportivă de performanță, concretizat totodată prin existența a 4 cluburi și 62 de asociații sportive în rîndul cărora își desfășoară activitatea 1 460 de sportivi clasificați, dintre care 18 sînt maeștri ai sportului, 21 sportivi de clasă internațională, 120 au categoria I și aproape 500 fac parte din eșalonul „speranțelor". Reține atenția și faptul că 6 sportivi băimăreni ne-au reprezentat țara în mari competiții (2 la J.M.U., 2 la C.M. și 2 la C.E.), în timp ce aproape 80 sînt selecționați în diferite loturi reprezentative (gimnastică, fotbal, handbal, volei, scrimă, tir, înot, popice, lupte greco-romane etc.).

Spre deosebire de alte centre urbane înscrise în aria sportului de performanță românesc, Baia Mare se afirmă nu în una, două, ci în mai multe ramuri de sport. În fotbal, de pildă, prin F.C. Baia Mare, care nu este o participantă oarecare în prima divizie, ci una din formațiile cele mai apreciate din fotbalul nostru. O echipă cu un lot tînăr și cu un antrenor de talent (și de curaj), cum este **Viorel Mateianu**, care a adus un spirit ofensiv în acest sport. Prin F.C. Baia Mare, în fotbalul nostru a pătruns un aer proaspăt. După aceea în handbal, atît prin sportivii de la **Minaur** (antrenor, **prof. Lascăr Pană**), de patru ori pe locul III în campionat, cîștigători ai primei ediții a „Cupei României" și semifinaliști în „Cupa cupelor" cît și prin sportivele de la **Constructorul** (antrenor emerit, **prof. Constantin Popescu**), finaliste în „Cupa României", în prezent pe locul 2, la capătul turului. Apoi, prin popicarii de la **Aurul**, tripli campioni naționali (1977, 1978, 1979) și participanți, în curînd, la „Cupa campionilor europeni", prin voleibaliștii de la **Explorări**, situați pe locul III în clasament în mai multe ediții și de asemenea prin luptătorii de greco-romane de la Simared, clasați pe locul IV în Divizia A, în rugby prin **Știința Cemin**, locul 5 în turul campionatului. Să mai notăm faptul că mulți dintre sportivii băimăreni fac parte din diferite loturi reprezentative : la fotbal, **Koller, Sabău** și **Terheș** ; la handbal (f), **Niculina Sasu** și **Larisa Cazacu** ; la popice, **Naszodi** și **Scholtes** ; la handbal, **Mironiuc, Maricel Voinea, Nicolae Voinea, Boroș, Oros** și **Dan Marin** ; la tir (talere), **Ispașiu** și **Tomoioagă**; la gimnastică, **Rodica Dunca** ; la volei, **Staicu** și **Mițu** etc.

Realități care prefațează un autentic „oraș al sporturilor"

Profesorul **Ovidiu Todor**, secretar al CJEFS Maramureș, ne-a fost de mai multe ori ghid în periplurile noastre prin municipiul Baia Mare. **„Vă mai amintiți cum arăta stadionul, cu cîțiva ani în urmă?... Dar sala de sport în care lucrau, cam pe apucate, și gimnastele, și luptătorii, și atleții și..."** Prefacerile sînt realmente impresionante. Stadionul „23 August", aflat în continuă modernizare, posedă un gazon care concurează cu cele mai bune din țară, dispunînd totodată de tribune încăpătoare, de o pistă pentru atletism și evident de grupuri sociale adecvate. La fel, Sala sporturilor „Dacia" (capacitate, 2 500 de locuri), nouă, excelent dotată, capabilă să facă față unor mari competiții internaționale pentru jocuri sportive, dar și pentru sporturi individuale (scrimă, judo etc.), bazinul olimpic (8 culoare, 1 000 locuri), poligonul descoperit pentru talere (skeet, trap), în curînd, însă, și pentru pistol viteză și mistreț alergător, sala pentru lupte, precum și numeroasele amenajări de săli și complexe sportive în aer liber, existente în unitățile de învățămînt (școlile generale 4 și 11, liceele industriale de construcții și de construcții de mașini, grupul școlar minier etc.). Un caz grăitor, aproape unic în țară, îl reprezintă faptul că în municipiu a fost rezervat **un teren în exclusivitate pentru rugby** (sport într-o vertiginoasă dezvoltare), dispunînd de o tribună în curs de extindere, precum și de spațiu suficient pentru un grup social. În vecinătatea imediată a acestuia a fost fixat amplasamentul stadionului de atletism și al hotelului pentru sportivi (capacitate, 400 locuri). **De fapt, întreaga zonă de sud a Băii Mari** (în care se află aceste amenajări) **se conturează de pe acum ca un veritabil „oraș al sporturilor".**

„Cum îți crești sportivii, așa îi ai !..."

Una din explicațiile marelui avînt pe care l-a înregistrat sportul de performanță în Baia Mare rezidă, desigur, în relația familie-școală-club, cu o funcționalitate recunoscută, cu o mare eficiență pe planul rezultatelor și al muncii educativ-formative a tineretului. Profesorul **Gheorghe Cordea**, directorul Clubului sportiv școlar de pe lîngă Școala generală nr. 19, ținea să remarce : **„Cum îți crești sportivii, așa îi și ai, te bucuri de evoluția lor, îți răsplătesc strădania".** Apreciatul profesor-antrenor din Baia Mare salută felul cum o bună parte dintre colegii săi, din școli generale și licee, au înțeles să vină în sprijinul performanței, realizînd, în primul rînd la nivelul unităților de bază, o selecție riguroasă („nu se urmărește numai creșterea numărului practicanților sportului de performanță, ci, în principal, detașarea valorilor autentice, cu reale perspective pe plan național"). Firește, selecția reprezintă un proces extrem de complex. În școlile băimărene el se realizează aducînd în sprijinul reușitei toți factorii educaționali, familia, profesorii, organizațiile de pionieri și tineret. În cazul natației, selecția se realizează încă din grădinițe, de personalul acestor instituții. La fiecare început de an școlar, prin sita selecției trec mii și mii de copii. Cei mai buni, cei mai înzestrați sînt îndrumați către secțiile cluburilor. Acolo, periodic au loc noi operații de triere, după un prim stadiu de pregătire, apoi după o suită de concursuri și competiții. În acest fel în secțiile de performanță rămîn efectiv copiii, tinerii cei mai dotați (**„Nu facem nici o concesie, nu cedăm la rugămințile părinților ; aici e vorba de o treabă prea serioasă pentru a fi sentimentali"**).

Copiii buni la sport practică disciplinele preferate paralel cu pregătirea școlară, se organizează cursuri speciale de pregătire pentru ei, profesorii diriginți, celelalte cadre didactice dovedind o mare receptivitate, multă înțelegere față de elevii sportivi. Există o conlucrare strînsă pentru ca învățătura să rămînă întotdeauna în prim plan.

Revenind la procesul primar, de selecție, definitoriu în depistarea și formarea viitorilor performeri, simțim nevoia de a sublinia meritele unor profesori de specialitate. Cîțiva doar — spațiul nu ne îngăduie — din cei aproape 150 cîți activează în unitățile de învățămînt din Baia Mare : **Constantin Bogdan, Ioan Chira, Mircea Sterie, Maria Fleșchiu, Gherghina Bacner** și **Maria Balco** (Șc. gen. 4), **Vasile Vanț** (Șc. gen. 12), **Paul Vasil** (Șc. gen. 15), **Petru Albu** (Șc. gen. 19), **Zoltan Toth, Ioan Rusu, Angel Sîrbovan, Vintilă Călin** (Grp. școlar minier).

„Marca familiei a celor care sprijină (cu competență și pasiune) performanța"

Evocăm în tovărășia profesorului **Ioan Pop**, președintele CJEFS Maramureș, tot ce s-a înfăptuit în Baia Mare în domeniul sportului de performanță. **„Tot ce vedeți, tot ce s-a construit, la propriu și la figurat, poartă amprenta și girul organelor locale de partid și de stat din municipiu, dar și din județ.** Cei mai în vîrstă privesc și se minunează, văzînd la ce dimensiuni a ajuns sportul la noi. Cei mai tineri sînt mîndri de a fi cetățenii unei asemenea urbe, înscrisă net între fruntașele pe țară și în sport. În acord deplin cu spiritul de cutezanță, care le este propriu, ei doresc tot mai mult. Sînt convins că eforturile organelor de partid și de stat, ale edililor nu se vor opri aici. Pe harta Băii Mari vor apărea noi edificii hărăzite sportului, culturii fizice, pentru tinerii angajați în prezent în performanță, dar și pentru exponenții generațiilor în plină formare, copiii și tinerii care aspiră la consacrare, la măiestrie. Ce mă determină să prefigurez o asemenea realitate ? În primul rînd faptul că, pe-riodic, conducerea Comitetului județean de partid analizează cu președinții de cluburi, profesorii și antrenorii formațiilor divizionare, cu activiștii sportivi, uneori chiar și cu sportivii, felul cum sînt îndeplinite obiectivele, angajamentele, se apleacă asupra greutăților, neajunsurilor ivite, caută să rezolve toate problemele pe care le ridică această impetuoasă dezvoltare a sportului. **Sprijinul organelor județene de partid, a celor municipale apare întotdeauna prompt. La fel stau lucrurile și în cazul unităților de producție în care lucrează sportivii.** Comitetele de partid, organizațiile de bază din secții și sectoare urmăresc îndeaproape felul cum se achită sportivii de obligațiile lor, cum se pregătesc, cum se comportă pe teren sau în viața socială. Există în orașul nostru o mare familie, a anonimilor, cum este ea cunoscută, formată din oameni care sprijină, fără emfază, fără zgomot, sportul, activitatea de performanță. Mi-aș îngădui să amintesc aici numele tovarășilor ingineri Valer Gabrian, Mitică Vraciu, Nicolae Urdar și Dumitru Leana, din conducerea Centralei minelor și materialelor neferoase, ale unor directori de mine : Alexandru Carpade — Săsar, Liviu Pop — Herșa și Petru Clej — Ilba, a prof. univ. ing. Vasile Popa, rectorul Institutului de învățămînt superior. Alții aparțin Întreprinderii de explorări miniere, Întreprinderii de construcții sau Întreprinderii mecanice de mașini și utilaj minier. **Sînt mulți, sînt inimoși, sînt dornici cu toții să vadă sportul băimărean tot mai sus, pe culmi tot mai înalte. Am ținut să fac această subliniere pentru a demonstra că roadele muncii sportive nu sînt întîmplătoare, ele au un fundament puternic, ele exprimă o muncă trainică, colectivă".**

În performanța băimăreană, rugbyul se impune tot mai mult, prin prestări remarcabile și chiar prin rezultatele deosebite ale echipei Știința CEMIN *(tricouri în dungi).*

Tot ce s-a înfăptuit în sportul de performanță în municipiul Baia Mare poartă, așadar, amprenta eforturilor susținute și conștiente ale miilor de tineri talentați, ale antrenorilor, profesorilor de educație fizică și activiștilor sportivi. Ei și-au unit forțele, pasiunea, priceperea și ambițiile pentru a realiza mutațiile calitative la care s-a ajuns. Permanent mobilizați de sarcinile trasate de organele de partid, exponenții sportului băimărean și-au adus o contribuție deosebită nu numai la ridicarea în prim-plan a orașului lor drag, ci și la reprezentarea cu cinste a culorilor patriei în diferite concursuri și competiții internaționale, lăsînd să se întrevadă posibilități și mai mari, anticipînd rezultate și mai spectaculoase.

Dinamizați de documentele de majoră importanță ale celui de-al XII-lea Congres al partidului, sportivii băimăreni se angajează să muncească în aceeași atmosferă de însuflețire, de ordine și disciplină, să dovedească seriozitate și spirit de responsabilitate pentru a spori continuu șirul succeselor lor, valorificînd cu maturitate minunatele condiții create de partid și de stat, ei sînt hotărîți să dovedească o și mai mare abnegație în procesul instructiv-educativ, pentru a ajunge la o nouă calitate, superioară, singura chezășie a devenirii lor, a promovării în loturile olimpice, luptînd de pe această înaltă treaptă valorică pentru culorile scumpe ale României socialiste.

Tiberiu STAMA